

Prispodoba o kobilici preroka Joela

Škoda, ki jo opisuje delovanje kobilic, se nanaša na velika zla, ki so posledica vojne s tujimi državami, in ne na legije demonov. Laž brez primere je reči, da vsaka vrsta kobilice predstavlja legije demonov, ki delujejo na življenje moških.

Prispodoba o kobilici preroka Joela

Uvod

Nesmiselno je število pridig, člankov, knjig in razstav, ki opisujejo vizijo kobilic, ki jo je napovedal prerok Joel kot legije demonov, ki napadajo dediščino vernikov brez desetine.

Preprosto iskanje po internetu vrne nešteto člankov in knjig [1], ki kategorično navajajo, da so kobilice legije demonov, ki neposredno delujejo na premoženje ljudi, uničujejo hiše, avtomobile, oblačila, živila, plače itd. Da ti demoni povzročajo katastrofe v avtomobilih, letalih, potapljajo ladje, rušijo stavbe, ubijajo ljudi, uničujejo narode, družine, cerkve, poroke in domove.

Tako je, kaj predstavlja parabola o kobilicah, ki jo je napovedal Joel? So kobilice demoni?

Prilika

“Kaj je ostalo od gosenice, to je pojela kobilica, kaj je ostalo od rožiča, rožič je pojedel in kar je ostalo od

rožiča, ga je pojedla uši.” (Joel 1: 4)

Pred analizo besedila želim bralca pomiriti, da liki gosenice, kobilice, kobilice in listne uši, ki tvorijo prisposodbo o preroku Joelu, niso demoni. Vsak pristop v tem smislu želi prevarati neopazne, tako da laike in neofite postane lahek plen za brezvestne ljudi ali vsaj za nevedne biblijske resnice.

Prilika, ki jo je napovedal prerok Joel, je imela posebno občinstvo: Jude, pred razpršitvijo. Ko je Joel napovedal božje sporočilo starešinam in prebivalcem dežele, ni ciljal na človeštvo, kot da bi govoril o planetu Zemlja, temveč je bilo sporočilo namenjeno judovskim voditeljem in prebivalcem kanaanske dežele, to je Judje. (Joel 1: 2)

Razširiti področje prerokbe, govoriti z narodi ali celo govoriti s člani Kristusove cerkve pomeni zviti sporočilo preroka Joela, ker so ciljna skupina sporočila Izraelci, kot je razvidno iz zadnjega stavka iz verza: “... ali, v očeh” dni “, način sklicevanja na prejšnje generacije Izraelovih otrok.

“Slišajte, starešine, in poslušajte vsi prebivalci zemlje: Ali se je to zgodilo v vaših dneh ali v dneh vaših staršev?” (Joel 1: 2)

Izraelci naj bi sporočili preroka Joela o kobilicah svojim otrokom in otroci svojim otrokom, da bi to sporočilo doseglo prihodnje generacije. (Joel 1: 3)

In kakšne so kobilice v tej priliki? Odgovor najdemo v 6. vrstici: močna in številna tuja država!

„Kajti močan narod brez števila se je dvignil proti moji deželi; njihovi zobje so regrat in imajo čeljusti starega leva. “ (Joel 1: 6)

Tudi prerok Jeremija je na tujo invazijo namigoval z drugimi številkami:

“Ker vas bom obiskal s štirimi vrstami zla, pravi Gospod: z mečem za ubijanje in s psi, z vleko, z nebesnimi pticami in z zemeljskimi živalmi, da jih požrem in uničim.” (Jer 15: 3)

Napad tujih narodov je napovedal že prerok Mojzes:

»GOSPOD bo ustavil proti tebi narod od daleč, s konca zemlje, ki leti kot orel, narod, katerega jezika ne boš razumel; Močan narod, ki ne bo spoštoval starčevega obraza in se ne bo smilil mladeniču; In jedel bo sadje vaših živali in sad vaše zemlje, dokler ne boste uničeni; in ne bo vam pustil žita, mošta in olja, niti mladičev vaših krav in ovc, dokler vas ne poje. “ (5. Mojzesova 28: 49–51)

Prerok Joel daje isto napoved, vendar sestavlja priliko, ki olajša napoved prihodnjih dogodkov, od staršev do otrok. Kako bi lahko kdo pozabil prispodobo s kobilicami, ki požrejo vse, kar je pred njimi?

Kaldejsko invazijo primerjajo z uničenjem kobilic, saj bi napadle izraelska mesta, ki so bila podobna Edenu, od katerih bi po babilonski invaziji ostala samo puščava.

“Dan teme in teme; dan oblakov in goste teme, kot se je jutro razširilo po gorah; veliki in močni ljudje, ki jih od antičnih časov ni bilo niti v prihodnjih letih iz roda v rod. Pred njim požar požar in za njim plamen plamen; dežela pred njim je kot rajski vrt, za njim pa puščava; ja, nič vam ne bo ušlo. “ (Joel 2: 2-3)

Prilika o kobilicah je služila namenu ponazoritve Mojzesove napovedi, kajti narod, ki bi napadel Izrael, bi požrl vse, kar so ustvarile živali in njive. Zaradi tuje invazije ne bi bilo žita, mošta, olja ali živalskih potomcev.

Trta in smokva sta figuri, ki se nanašata na dve hiši Jakobovih sinov: Juda in Izrael, tako da prerokba in prispodoba predstavljata samo in izključno Izraelove otroke.

Moške ali pogane ali cerkev postaviti za predmete kobilic je fantazija glave slabo obveščene osebe.

Preroka Izaija in Jeremija sta tuje narode primerjala z divjimi poljskimi zvermi, namesto da bi uporabila podobo kobilic:

»Vi, vse poljske živali, vse gozdne živali, pridite in jejte« (Iz 56,9);

»Zato jih je udaril lev iz gozda, volk iz puščav jih bo porival; leopard bdi nad njegovimi mesti; kdor pride iz njih, bo razbit; ker se njihova pregreha povečuje, so se njihovi odpadniki pomnožili. “ (Jer 5: 6)

Škoda, ki jo opisuje delovanje kobilic, se nanaša na velika zla, ki so posledica vojne s tujimi državami, in ne na legije demonov. Laž brez primere je reči, da vsaka vrsta kobilice predstavlja legije demonov, ki delujejo na življenje moških.

Kdor reče, da je kobilica nekakšna legija demonov, ki deluje v življenju tistih, ki Boga ne ubogajo, je lažnivec.

Bog je preklinjal zemljo zaradi Adamove neposlušnosti in nazadnje določil, da bo človek pojedel znoj na obrazu (1. Mojz. 3: 17–19). Ta božja odločnost pade na pravične in krivične! Še eno prekletstvo, ki je padlo na človeštvo, Jude in pogane, je bila smrt, s katero so vsi ljudje odtujeni Božji slavi.

Toda kljub prekletstvu, ki je posledica Adamovega užaljenja, se sreča vrže v naročje vseh njegovih potomcev, ne da bi razlikovali med pravičnimi in krivičnimi, “ker čas in priložnost vplivata na vsakogar nerazločno” (Preg. 9:11). Vsak, ki dela v tem življenju, ima pravico jesti, kajti zakon setve je za vse enak: pravičen in krivičen.

Reči, da kobilica rezalnika vpliva na življenje nevernikov, je zmota. Če rečemo, da del tega, kar nevernik pridobi od svojega

dela, pripada demonom, je strašno, ker dežela in njena polnost pripada Gospodu.

Uporaba Izaije 55, 2. vrstica, za pogovor o financah priča proti resnici Svetega pisma. Ko je Izaija vprašal ljudi o tem, kako so zaslužili z delom za tisto, kar ni kruh, ni govoril o cigaretah, pijačah, zabavi, zdravilih itd. Bog je grajal ljudstvo, ker je tisto, kar je pridobil, zapravljajal za žrtve in daritve, ki niso ugajale Bogu (Iza 1: 11-12; Iza 66: 3).

Bog je zadovoljen in kar človeka resnično nasiti, je to, da bo poslušal božjo besedo, kajti "odgovor je boljši kot žrtev". (1. Sam. 15:22) Toda Izraelovi otroci so bili dani v žrtve, to pomeni, da so sad dela porabili za tisto, česar niso mogli zadovoljiti!

"Toda Samuel je rekel: 'Ali ima GOSPOD toliko užitka pri žgalnih daritvah in daritvah kot v poslušanju Gospodove besede? Glejte, ubogati je boljše kot žrtvovati; in jo postrežejo boljše kot ovčjo maščobo. " (1. Sam 15:22)

Nesmiselno je trditi, da se uničujoča kobilica nanaša na naravne nesreče, katastrofe, slabo vreme itd., Vendar uporabiti Janez 10, 10. verz, v katerem je tat prišel, če ne že ubiti, ukrasti in uničiti, kot dejanje hudiča, je slabo branje s skritimi motivi. Če rečemo, da so legija demonov, ki jo predstavlja uničujoča kobilica, morilci, ki delajo to, kar pravi Janez 10, 10. verz; to je grozno.

Lopov Jezus je rekel, da se je prišel ubijati, krasti in uničiti ne nanaša se na hudiča, temveč na izraelske voditelje, ki so prišli pred njim. Izraelski voditelji so bili tatovi in roparji, saj so delovali, preden je Jezus prišel, zaradi tega, kar so napovedovali preroki:

"Ali je ta hiša, ki jo imenujem z mojim imenom, roparska jama v vaših očeh? Glej, tudi jaz sem to videl, govori GOSPOD. " (Jer 7:11);

“Vsi, ki so prišli pred mano, so tatovi in ☐roparji; ovce pa jih niso slišale. « (Janez 10: 8);

„Lopov pride samo krasti, ubijati in uničiti; Prišel sem, da imajo življenje in ga imajo v izobilju. “ (Janez 10:10);

»In jim reče: Pisano je: Moja hiša se bo imenovala hiša molitve; pa ste iz njega naredili brlog tatov «. (Mt 21:13)

Sklep govornikov, ki uporabljajo prispodobo o kobilicah, je še bolj nenavaden, ko predlaga način za premagovanje kobilic: biti tuter!

Kobilice so predstavljale kaldejski narod, ki je napadel Jeruzalem leta 586 pred našim štetjem, ko je Nebukadnezar II. , kako premagati to “kobilico”, če so Kaldejci izumrli?

Poleg tega, da so kobilice v Joelovi priliki različni demoni, mnogi govorci pravijo, da jih je edini način premagati z zvestobo v desetini in daritvah! Neresnica!

Otroci Izraela so trpeli zaradi invazije tujih narodov, ker niso počivali v deželi po Gospodovi besedi in ne zato, ker niso bili tutarji, kot beremo:

“In razpršil te bom med narode in izvlekel meč za seboj; tvoja dežela bo opustošila in tvoja mesta bodo zapuščena. Potem bo dežela uživala v svojih sobotah, vse dni svojega opustošenja, in vi boste v deželi svojih sovražnikov; potem bo dežela počivala in se igrala ob sobotah. Počival bo vsak dan puščave, ker ni počival na vaših sobotah, ko je bil v njem bivan «(Lev 26:33 -35).

Zaradi tega, ker ni spočil zemlje, je Bog vzpostavil Danielove 70 tedne, kot je zapisano v Kroniki:

„Da bi se Gospodova beseda izpolnila v Jeremijinih ustih, dokler se dežela ne razveseli svojih sobot; vsi dnevi pustoši so počivali, dokler se ni dopolnilo sedemdeset let. “ (2. str. 36:21).

Malachijev očitek o prinašanju vse desetine v zakladnico je kmalu po babilonski deportaciji (Mal 3:10). Prerok Malahija je bil sodobnik Ezre in Nehemije, v obdobju po izgnanstvu, ko so bila obzidja Jeruzalema že obnovljena, okoli leta 445 pr.

Biblija je jasna:

“Kakor ptica tava, kakor lastovka leti, tako prekletstvo brez vzroka ne bo prišlo”. (Pr 26: 2)

Ali je prekletstvo prizadelo izraelske otroke z delovanjem demonov? Ne! Demoni so po naravi preklet, vendar niso vzrok za prekletstvo človeštva. Vzrok za prekletstvo, ki je doletelo izraelske otroke, je bila neposlušnost Božjim zapovedim, ki jih je izrekel Mojzes. Babilonska invazija se je zgodila samo zaradi izraelske neposlušnosti in ne zaradi delovanja demonov!

Izraelskim otrokom je Bog predlagal blagoslove in prekletstva, geslo za njihovo prejemanje pa je bila poslušnost oziroma neposlušnost. Vzrok za prekletstvo je bila neposlušnost, saj brez prekletstva ne bo prekletstva.

In kdo je uvedel prekletstvo? Bog sam!

»Če pa ne boste poslušali glasu Gospoda, svojega Boga, da ne boste previdni, da boste spoštovali vse njegove zapovedi in njegove postave, ki vam jih danes zapovedujem, bodo vse te kletve prišle na vas in vas dohitele: Preklete v mestu in preklete na deželi. Preklete tvoja košara in tvoj mešalnik. Preklet je sad tvoje maternice in sad tvoje zemlje in potomstvo tvojih krav in tvojih ovac. Prekleti boste ob vstopu in preklet boste ob odhodu. GOSPOD bo poslal prekletstvo na vas; zmedenost in poraz v vsem, za kar si postavite roko; dokler ne boste uničeni in dokler ne boste nenadoma propadli zaradi hudobije svojih del, zaradi katerih ste me zapustili. “ (5. Mojzesova 28: 15–20)

Gotovo je, da brez razloga ni prekletstva!

Finančni prispevek za določeno institucijo nikogar ne osvobodi demonov, prekletstva, zlobnih oči itd. Takšna sporočila so varljiva, če povezujejo preprosta. Ne, ker nimate znanja, ne boste kaznovani:

»Opozorili vidijo zlo in se skrivajo; toda preprosti gredo in kaznujejo. “ (Pr 27:12)

Trditev o nevednosti pred Bogom nikogar ne osvobaja posledic. Od tod tudi potreba, da je človek pozoren na Božji glas.

Toda obstajajo tisti, ki slišijo Božjo besedo, vendar se odločijo, da bodo hodili v skladu s tem, kar predlaga njihovo lažno srce, misleč, da bodo imeli mir. Velika prevara, kajti Gospodov blagoslov je za tiste, ki upoštevajo njegovo besedo.

“In lahko se zgodi, da se bo nekdo, ko bo slišal besede tega prekletstva, blagoslovil v svojem srcu, rekoč: Imel bom mir, četudi hodim po mnenju svojega srca; da žejo popiva. “ (5. Mojz. 29:19)

Nauk, ki jo vernik v Kristusa Jezusa črpa iz napovedi v priliki o kobilicah, apostol Pavel izreče Korinčanom:

“In te stvari so nam bile narejene v sliki, da ne bi hrepeneli po slabih, kot so oni.” (1 Kor 10,6).

Za tiste, ki verjamejo, da je Jezus Kristus, ni več obsojanja in to, kar beremo od Izraelovih otrok, je, da ne delamo enakih napak. Če ni obsojanja nekoga, ki je novo bitje, je gotovo, da je skrit s Kristusom v Bogu, zato se mu ni treba bati demonov, prekletstva itd.

Kdor je v Kristusu, se zli ne dotakne, ker je skrit s Kristusom, v Bogu:

“Vemo, da vsak, ki se je rodil od Boga, ne greši; toda tisto, kar je ustvarjeno od Boga, se obdrži, hudobni pa se ga ne dotakne. “ (1. Janezovo 5:18);

“Ker ste že mrtvi in []je vaše življenje skrito s Kristusom, v Bogu.” (Kol 3: 3)

Vsi verniki v Kristusa so bili blagoslovljeni z vsemi duhovnimi blagoslovi v Kristusu Jezusu (Efež. 1,3), zato se ni treba bati delovanja demonov.

Edino prekletstvo, ki lahko doseže vernika, je, da se pustijo prevarati moški, ki se z zvijačo prevaro prevarijo, odmikajoč se od resnice evangelija (Ef 4,14; 2 Pet 2,20-21), torej v odnosu do vseh stvari je več kot le zmagovalec in nobeno bitje ga ne more ločiti od ljubezni do Boga, ki je v Kristusu.

“Toda v vseh teh stvareh smo več kot le zmagovalci tistega, ki nas je imel rad. Ker sem prepričan, da nas ne morejo ločiti niti smrt, niti življenje, niti angeli, niti poglavarstva, niti moči, niti sedanost, niti prihodnost, niti višina, niti globina niti katero koli drugo bitje. ljubezni do Boga, ki je v Kristusu Jezusu, našem Gospodu
“(Rim. 8: 37-39)